

PJEVAJ I PUTUJ

fra Jerko Kolovrat

Susret dviju osoba, osobito prvi, otvaranje je nepoznatom. Dodiruju se dva svijeta, u mnogom nerazumljiva jedan drugom, a i samom sebi. Na površinu ispliva različitost koja ne sputava, već obogaćuje. Također primjećujemo i međusobne sličnosti koje redovito postaju teme prvih razgovora. Kad upoznajemo drugu osobu, činimo to kroz vlastitu nutrinu i ideje, bilo svjesno, bilo nesvjesno. Ne možemo to nazvati predrasudama jer je nemoguće susresti drugoga i biti poput „prazne ploče (tabula rasa)“. I jedna i druga osoba donose sebe, ono što jesu, a susret se događa negdje između. Tako darivajući sebe, ne gubim se, već me to čini sposobnim za susret s čovjekom.

Među one ljudske i karakterne osobine koje želimo saznati o drugima spada i glazba. Nije svejedno kakvu glazbu slušaš, sviraš ili što pjevaš.

Ona mijenja ljude, raspoloženja, životne stavove. Kroz nju možemo doživjeti svijet, druge i sebe. Dio je našega svijeta, ali nam pomaže da se uzdignemo iznad svijeta. Možemo reći, otkad je čovjeka otad je i glazbenog izričaja.

Glazba je svojevrsno očitovanje osobe. Neizostavni je dio društvenih, kulturnih i religijskih zbivanja. Možemo reći da je najuniverzalniji jezik na svijetu. Nitko neće reći slušajući Mozartov „Requiem“ da je skladan za obilježavanje radosnih događaja ili da je Beethovenova „Osma simfonija“ izraz žalosti, a zapravo je „Oda radosti“. Dakle, iako većina ljudi nije dovoljno glazbeno obrazovana za teorijsko razumijevanje glazbe, na intuitivnoj razini potpuno je drugačije. Zbog toga možemo reći da glazba pripada svima i da nitko na nju nije imun.

Izazov glazbenog opredjeljenja

Svako vrijeme, tako i naše, poznaje procvat glazbenog izričaja, ali i njegovu dekadenciju. Pitanje je izbora. Mogu se opredijeliti za glazbeni izričaj koji oplemenjuje, izgrađuje, očovječuje ili za onaj koji razara i osiromašuje. Potrebno je dobro uskladiti vlastite kriteriološke „instrumente“ kako bismo znali izabrati kvalitetnu glazbu, glazbu sa stilom i smislom. Ako to uspijemo, zahvatit ćemo šire i razumjeti dublje. Život će biti življeniji i njegov smisao očitiji. Potrebno je istaknuti i pedagošku dimenziju glazbe. Poslušit ćemo se jednim primjerom. Naime, u orkestralnom muziciranju, u kojem često sudjeluje i preko pedeset glazbenika, točno se zna kad pojedinac treba doći do izražaja, a kad orkestar. Ako određeni instrument ili grupa instrumenata ima solo dionicu, ostali dio orkestra mora svirati tiše i paziti da ne nadjača soliste koji izvode glavnu temu. Nadalje, ako orkestar izvodi skladbu u kojoj nema solo dionica, onda je nepisano pravilo da onaj koji svira, ne smije čuti zvuk svog instrumenta jasno i odjelito. To bi značilo da je preglasan ili nije „uštiman“ ili svira krivu dionicu. U takvom načinu muziciranja potrebno je osjetiti „bilo“ orkestra koje teži za postizanjem sinergije zvuka. Da bi tako bilo, svaki se pojedinac mora pobrinuti da njegovo muziciranje bude usklađeno s muziciranjem cijelog orkestra pod vodstvom dirigenta. Stoga analogno možemo reći da je ovaj primjer pouka kako zauzeti ispravno mjesto u zajednici. Kako u orkestralnom muziciranju, tako ćemo i u životu prepoznati kada u zajednici treba istupiti naprijed, a kada se povući, a da pri tom ne narušimo sklad zajedničkog života.

Biblija koja „pjeva“

O važnosti pjesme kao životnog suputnika govori nam i Sveto pismo. Apostol Pavao potiče Kološane: „Psalmima, hvalospjevima, pjesmama duhovnim od srca pjevajte hvalu Bogu!“ (Kol 3,16). Nadalje, Pavao i Sila, dok su bili zatvoreni u tamnici, molili su pjevajući hvalu Bogu i uznici su ih slušali (usp. Dj 16,25). Evanđelisti Matej i Marko opisuju važan trenutak koji se zbio nakon pashalne večere: „Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori (Isus i učenici)“ (Mt 26,30; Mk 14,26). Dakle, i Gospodin je pjevao. Redovito je pohađao sinagogu, a znamo da i u nekim od današnjih glazbenih stilova možemo prepoznati tragove sinagogalnog pjevanja. Pjesma je pomoć u življenju, očitovanju i prenošenju vjere, naročito liturgijska glazba u liturgijskim slavljinama. Ona može biti sredstvo evangelizacije. Jedno je sigurno, život s glazbom nije isti. Ona je neprocjenjivo blago kojeg bi se bilo ludo odreći. Jer cijeli svemir pjeva i očitujući svoju životnost slavi Stvoritelja. Čovjek kao kruna stvorenja pozvan je svim svojim bićem ljubiti i slaviti Boga. To znači i pjesmom: „Pjevajte Bogu, pjevači vrsni!“ (Ps 47,8). I gdje god bio možeš pjevati. Pjesmu ne mogu zarobiti ni vrijeme ni prostor. Gdje si ti, tu je i tvoja pjesma. Život pjeva! Sv. Augustin kaže: „Pjevaj kako to običavaju putnici: pjevaj i putuj, pjevajući se tješi u trudu, a ne odaj se lijenosti – pjevaj i putuj. Što znači: putuj? Napreduj, napreduj u dobru. Ima ih, po Apostolu, koji napreduju u zlu. Ti, ako napreduješ, putuj, ali napreduj u dobru, napreduj u pravoj vjeri, u dobrom vladanju – pjevaj i putuj!“